

Nota de premsa
23 de gener de 2007

El Síndic alerta que la inactivitat administrativa en problemes de sorolls pot vulnerar el dret al descans i acaba judicialitzant els casos

Ribó presenta al Parlament un informe extraordinari sobre contaminació acústica

El síndic de greuges, Rafael Ribó, ha alertat que sovint la inactivitat de l'Administració a l'hora d'afrontar problemàtiques de sorolls acaba vulnerant el dret al descans dels afectats. Ribó lamenta també que aquesta inactivitat administrativa provoqui la judicialització dels casos. Ribó ha fet aquesta constatació durant la presentació de l'informe extraordinari sobre contaminació acústica que ha presentat avui al Parlament.

L'informe vol ser una guia útil per a les diverses instàncies que intervenen en el control del soroll amb criteris i pautes de com intervenir, tot intentant fer realitat la tasca de col·laboració amb les administracions, que ha de impregnar l'activitat del Síndic, a partir de la defensa dels drets de les persones i la supervisió d'aquestes administracions.

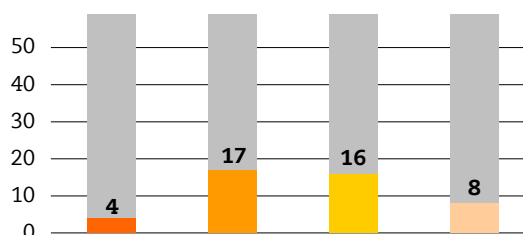
També exposa les problemàtiques de les queixes que arriben a la institució sobre aquest tema, 150 tancades en dos anys, i recull l'opinió dels defensors locals i de 59 ajuntaments que han contestat una enquesta feta expressament per a aquest informe.

Els ajuntaments se senten poc assistits per les altres administracions per aplicar la llei de protecció contra la contaminació acústica

Aquesta és una de les conclusions que es desprèn de l'enquesta que el Síndic ha fet sobre la contaminació acústica i que han respost 59 ajuntaments. La col·laboració d'altres administracions (consell comarcals, diputacions, Generalitat, etc.) s'hauria de potenciar en qüestions com ara la provisió d'equips per a fer mesuraments homologats a tots els ajuntaments, ja que actualment encara hi ha municipis que no en tenen i que fan mesuraments fora de la normativa.

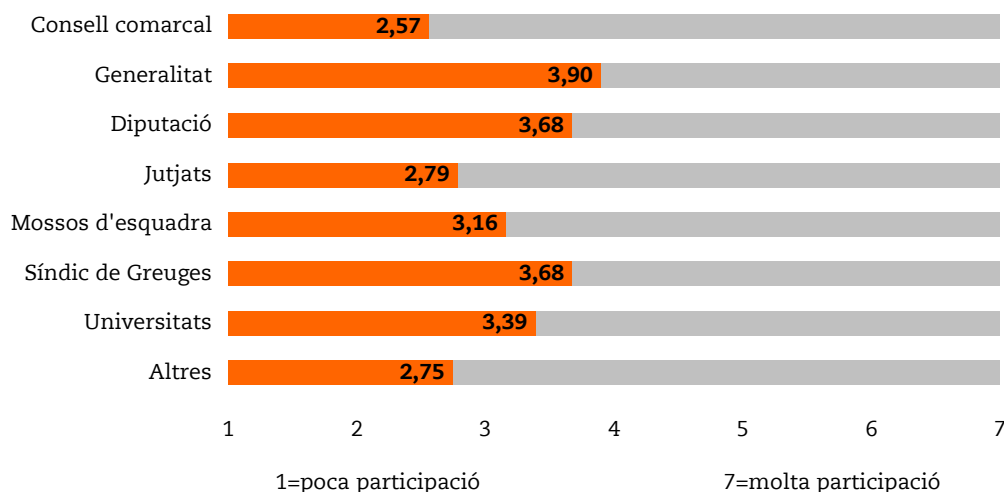
Nombre d'ajuntaments que reben suport d'altres administracions

	Sí	No	Total
■ Consell comarcal	4	55	59
■ Diputació	17	42	59
■ Generalitat	16	43	59
■ Universitats	8	51	59

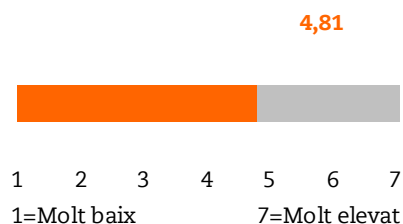
Els ajuntaments consideren que els consells comarcals i els jutjats són els que participen menys en la problemàtica de la contaminació acústica i quantifiquen aquesta poca participació amb un 2,8 en una escala que va d' 1 a 7.

Valoració de la participació de diversos organismes en la problemàtica

El nivell de percepció o de preocupació ciutadana amb relació a la contaminació acústica és elevat i se situa en un 4,83 en una escala d'1 a 7.

Nivell de preocupació ciutadana de la problemàtica del soroll, segons els ajuntaments

De l'enquesta també se'n desprèn que cal incrementar la dedicació dels tècnics municipals en els assumptes relacionats amb la contaminació per soroll i oferir més formació al personal no tècnic.

També caldria afavorir la intervenció de mediadors o d'institucions judicials de proximitat com ara els jutges de pau, que podrien resoldre amb agilitat i flexibilitat determinats conflictes per soroll.

Reflexions i recomanacions d'algunes problemàtiques concretes de soroll:

Obres al carrer:

Els ajuntaments haurien de verificar en cas de denúncia si les màquines compleixen la normativa d'emissions sonores. En cas que no es compleixin els requeriments poden demanar al Departament d'Innovació, Universitats i Empresa la retirada de la maquinària.

L'Administració municipal també pot reglamentar, mitjançant les seves ordenances, l'ús de les màquines a les zones que consideri sensibles i limitar-ne les hores de funcionament si és necessari. Així mateix, durant la tramitació de la llicència d'obres, l'Ajuntament pot demanar informació sobre la maquinària que s'ha d'utilitzar i disposar així de més marge d'actuació per fixar mesures correctores o restrictives, com ara franges horàries, d'us, etc.

Establiments públics i activitats recreatives

Aïllament acústic i insonorització deficient

Per proximitat territorial, als ajuntaments de vegades els és difícil dur a terme i executar mesures de clausura o suspensió d'activitat. El Departament d'Interior, per mitjà dels Mossos d'Esquadra, també està habilitat per ordenar i executar les mesures esmentades, i en casos extrems pot fins i tot comissar temporalment els aparells de música.

Els clients que surten del local amb les begudes

La normativa fixa que determinats espectacles, establiments i activitats han de tenir contractat un servei de vigilància per assegurar "el desenvolupament normal de l'activitat". Dins d'aquest concepte, s'hi hauria d'encabir el fet de recordar i advertir els clients que no produeixin aldarulls a la sortida del local. Davant la inobservança dels requeriments, aquest vigilants haurien de contactar amb els Mossos d'Esquadra o la Policia Local.

La concentració d'establiments públics i activitats recreatives

Per mitjà de les seves ordenances, els ajuntaments estan facultats per establir distàncies mínimes i altres limitacions per evitar els efectes de les zones d'oci entre els veïns de la zona.

Les terrasses

No s'ha de perdre de vista que l'activitat desenvolupada a l'aire lliure no té cap altra protecció acústica que la que puguin tenir els habitatges afectats, la qual s'anul·la en el moment en què s'obren les finestres.

Els ajuntaments haurien de regular per mitjà d'una ordenança la instal·lació de les terrasses. Aquesta regulació no solament hauria d'establir requisits d'ocupació de domini públic (amplada dels carres, disposició del mobiliari, etc.) sinó també preveure mesures pel que fa a les possibles molèsties acústiques que pot causar, com ara la prohibició de tenir ambientació musical, mantenir una certa distància respecte a les façanes de les cases o horaris de tancament més restrictius.

Les festes populars al carrer o en espais públics

Hi ha una certa tendència a l'Administració local a relaxar o rebaixar el control i la supervisió quan es tracta d'activitats recreatives amb motiu de la celebració de festes populars o revetlles. Cal tendir a trobar un cert equilibri entre el dret dels veïns a descansar i el dret a l'oci per mitjà d'activitats culturals i festives amb interès social i arrelament.

S'hauria de valorar si els emplaçaments escollits són els millors, i si no, buscar-ne d'alternatius i advertir i informar amb prou temps els veïns que se'n puguin veure afectats.

Sorolls per la concentració de persones al carrer

L'Administració local no pot aparcar les seves funcions ni mostrar-se inactiva, pel fet de considerar que la concentració de persones en un espai públic és l'expressió de l'exercici d'un dret fonamental. Si l'ajuntament no disposa de prou efectius per aturar les situacions que es produeixen en "punts calents" coneguts hauria de tenir previstes mesures de prevenció, com ara el control de la zona per part de la Policia Local i els Mossos d'Esquadra.

El condicionament acústic dels habitatges

Tot i que l'aplicació de les condicions acústiques dels edificis és responsabilitat dels diferents agents que intervenen en la construcció d'un edifici (el promotor, el projectista, el constructor, el director de l'obra, el director de l'execució de l'obra, les entitats, els laboratoris de controls de qualitat de l'edificació i els subministradors de productes) són les administracions —els ajuntaments i el Departament de Medi Ambient i Habitatge— els que atorguen la llicència de primera ocupació i la cèdula d'habitabilitat respectivament. Si no s'acredita el compliment de les condicions acústiques no s'haurien d'atorgar els permisos. Si l'ajuntament no té mitjans per acreditar el compliment, cal recórrer a certificats que pugui emetre una entitat ambiental de control (EAC).

Aires condicionats

Els ajuntaments haurien de regular en una sola ordenança totes les disposicions en matèria acústica i les condicions d'instal·lació dels aparells. Això facilitaria la tasca dels instal·ladors. Caldria també que les administracions en potenciessin la difusió amb termes clars i senzills, amb la possibilitat de redirigir les consultes i els dubtes a un servei d'atenció telefònica.

Espais sense soroll i municipis no sorollosos

Els espais sense soroll serien àrees d'un municipi que per la seva singularitat tindrien uns nivells de qualitat acústica per sobre del que és normal.

Aquests espais sense soroll serien l'equivalent als espais sense fum creats arran de la llei antitabac i servrien, segons el Síndic, per fer néixer i créixer la sensibilitat sobre la problemàtica i fomentar un canvi en l'educació de l'oci, i introduir i inculcar la cultura del silenci.

Dins d'aquesta línia d'espais sense sorolls, el Síndic també ha proposat la creació de la categoria de municipis no sorollosos, que permetria incorporar mesures de foment, de conservació, de planificació i de promoció, i també l'establiment d'ajuts i subvencions, i altres estímuls econòmics i fiscals.

Aquest municipis no sorollosos podrien ser un reclam per un cert turisme de qualitat.